

Tăcerea ta

Roxana.c

Tăcerea ta m-alungă. Parcă ești
străinul ce se-nchide-ntr-o cetate.
De ce să bat la porți să mă primești
când porțile par toate încuiate?

Desigur, vinovată sunt doar eu:
cu suflete nu vreau să fac dresură.
De-aceea strâng tăceri în jurul meu
și toate stau cu lacăte pe gură.

Atunci se-ntâmplă: uit. Am și uitat.
De ce sa mint? Ce-i viu vrea să trăiască.
Abia aud un glas îndepărtat
ce spune că uitarea-i femeiască.